

▪ پنجشنبه ۲۰ آذرماه ۱۳۹۹ ▪
 ▪ سال دوازدهم ▪ شماره ۱۹۱۵ ▪

www.sepehrpress.ir

سسیهرغرب، گروه خانواده: اگر به خاطر داشته‌باشید در یادداشت پیشین(وقت زندگی بهتر رسید)به چند مورد از مشکلات زناشویی اشاره کردیم. در این یادداشت نیز سعی داریم مواد اختلاف‌ساز دیگر را مورد بررسی قرار داده

و راه‌های مواجهه با آن را پیشنهاد دهیم.

وقتی زن و شوهر با هم اختلاف پیدا می‌کنند سه راه بیشتر ندارند: با هم دعا کنند، از رسیدگی به اختلاف خود اجتناب کنند یا اختلاف خود را حل کنند. اگر با هم دعا کنند، تمام انرژی خود را صرف این می‌کنند که چه‌کسی راست می‌گوید و چه‌کسی غلط، اما اختلاف حل نمی‌شود. اگر هم به اختلاف خود رسیدگی نکنند اختلافشان مدتی بعد دوباره آشکار شده و حتی ممکن است شدیدتر گردد. پس شناخت و حل اختلاف علاقه‌ان ترين راه است.

در ادامه این یادداشت به برخی دیگر از اختلافات رایج میان زوجین اشاره خواهیم‌کرد: توصیه می‌شود که زن و شوهر همواره دارای یک حساب مشترک باشند و هر ماه یا هر سال بخشی از درآمد خود را در این حساب قرار دهند. این رفتار نه تنها در بهبود شرایط مالی زندگی زناشویی بسیار موثر است بلکه باعث حفظ ارتباط شما با همسران(در سطح مناسبی) خواهد بود.

❗ مشکلات مالی

شما و همسران چگونه در مورد مسائل مالی تصمیم گیری می‌کنید؟ آیا این تصمیمات انفرادی است یا دو نفره؟ اولویت بندی شما در خصوص چگونگی قسب پول و خرج آن چگونه است؟ صورت حساب‌ها را چه‌کسی پرداخت می‌کند؟ آیا هر کسی در زمینه درآمد خود برنامه ریزی می‌کند یا اینکه در این زمینه شرکت وجود دارد؟ آیا هر یک از شما بخشی از بار مسئولیت زندگی زناشویی را بر عهده گرفتند یا اینکه این مسئولیت بر عهده نفر است؟

در بسیاری از زندگی‌های مشترک این سؤالات شاید هرگز پیش نیاید چرا که آنقدر زن و مرد در این زمینه هماهنگی دارند که نیازی به طرح این سؤالات نیست. اما در برخی دیگر از زندگی‌های زناشویی این دسته از سؤالات بعد از مدتی باعث ایجاد مشکلات جدی میان زوجین می‌گردد. لذا اگر این دسته از زوجین برای رفع مشکل خود هر چه زودتر اقدام نکنند این مسئله می‌تواند عامل گسست عاطفی بزرگی میان آنها گردد.

عموماً برای جلوگیری از این نوع مشکلات(مسائل مالی) توصیه می‌شود که زن و شوهر همواره دارای یک حساب مشترک باشند و هر ماه یا هر سال بخشی از درآمد خود را در این حساب قرار دهند. این رفتار نه تنها در بهبود شرایط مالی زندگی زناشویی بسیار موثر است بلکه باعث حفظ ارتباط شما با همسران(در سطح مناسبی) خواهد بود.

زوال عشق و علاقه

در برخی از زندگی‌ها شرایط به مرحله ای می‌رسد که دیگر مهر و محبتی میان زوجین باقی نمانده و زن و شوهر دیگر زمانی را برای روابط رمانتیک و عاشقانه صرف نمی‌کنند اگر در زندگی زناشویی شما چنین اتفاقی افتاده دیگر وقت آن رسیده که شعله زندگی زناشویی‌تان را روشن کنید. یک بعد از ظهر عاشقانه را درخانه و یا در یک رستوران تدارک ببینید. تعدادی شمع، گل‌های خوشبو و تاز،غذاهای خوش عطر و بو .. را تهیه کنید و یا سفارش دهید. نخندید. این اتفاقات تنها در فیلم‌ها و سریال‌ها نباید رخ دهد. برای یکبار هم که شده لحظه‌ای از زندگی‌تان را شبیه به رُپیا کنید. حتی می‌توانید به فکر گذراندن آخر هفته خود در تفریگاه‌های بیرون شهر و مناطق خوش آب و هوا باشید.

❗ اقوام همسر

برای برخی از زنان یا مردان، رو به‌رو شدن و یا

مشاور و روانشناس حوزه کودک مطرح کرد:

آسیب در تک فرزندی به شیوه تربیتی والدین بستگی دارد

لزوم کسب مهارت و آموزش والدین در تربیت فرزندان/افزایش رفاه راهکاری بر افزایش جمعیت

سسیهرغرب، گروه خبر – آذین رضایی:

این مشاور و روانشناس حوزه کودک با اشاره بهاینکه اگر کودکان در محیط‌های اجتماعی همچون مدرسه، پارک، بازی همسالان و... شرکت داشته باشند می‌توان گفت تک‌فرزندی آسیب محسوب نمی‌شود ادامه داد: آسیب در تک فرزندی به شیوه تربیتی والدین بستگی دارد، عدم آگاهی و دانش لازم در تربیت موجب می‌شود تا والدین با این معضل روبرو شوند.

تک‌فرزندی انتخابی است که اینر روزها برای بسیاری از زوجین به صورت یک اجبار محسین می‌شود که از علل آن می‌توان به بالا رفتن سن ازدواج و بچه‌دار شدن، شاغل بودن مادر، ترس از مسئولیت‌پذیری، شرایط اقتصادی حاکم بر خانواده‌ها و کوچک شدن محیط خانه در سال‌های اخیر اشاره کرد.

زندگی‌های امروزه با توجه به پیشرفت تکنولوژی و زیاد شدن مشغله‌های خانواده‌ها بسیار متفاوت با گذشته شده است و زوج‌ها را کم سمت داشتن یک فرزند سوق می‌دهد و این در حالی است که اکثر والدین بر این باورند که تک فرزندها در طول زندگی خود احساس تنهایی خواهند داشت و از طرفی ندانشتن خواهر و برادر باعث می‌شود روحیه رقابت طلبی که لازمه موفقیت در آینده است در آن‌ها شکل نگیرد.

در مرکز توجه والدین بودن باعث ایجاد احساس امنیت در کودک می‌شود و معمولاً تک فرزندها نسبت به سایر کودکان از جانب والدین تحت توجه بیشتری قرار می‌گیرند البته خانواده‌هایی هم هستند که پدر و مادر به دلیل مشغله‌های کاری بسیار، توجه زیادی به تک فرزندها ندارند. تک فرزندها به دلیل نداشتن برادر یا خواهر احساس حسادت نمی‌کنند و مجبور به تالش برای جلب توجه والدین خود نیستند همین در مرکز توجه بودن سبب می‌شود تا تک‌فرزندها در آینده برای به دست آوردن موقعیت‌های اجتماعی، شغلی، عشق و... تلاش زیادی نکنند و در زندگی با تاکی‌های زیادی مواجه شوند.

تک فرزند بودن به این معنی نیست که این کودکان نمی‌توانند با دیگران ارتباط برقرار کنند اما اغلب تک فرزندان در برقراری ارتباط با هم سن و سالان خود دچار مشکل هستند و نمی‌توانند

بسر تعداد فرزندان در خانواده باز هم تک‌فرزندان آسیب نمی‌بینند، ادامه داد: حتی اگر خانواده‌ها از لحاظ اقتصادی هم مشکلی نداشته باشند، در شرایط

پسران شتابزده

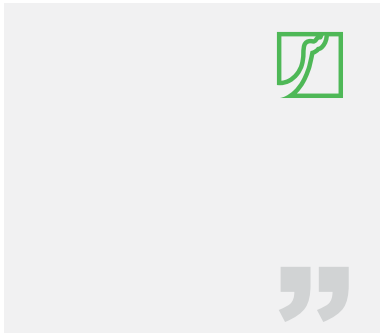
بررسی نقش بلوغ زودرس در پسران

رشد ناگهانی نوجوان که معمولاً شباهتی به رشد درجی و منظم کودکان ندارد گاهی باعث می‌شود نوجوان با خود غریبه شود. برای اینکه نوجوان بتواند با موفقیت این تغییرات بسیار زیاد را یکپارچه کند و آن را به صورت احساس هویت شخصی ثابتي درآورد و اعتماد بنفس پیدا کند زمان لازم است. البته گاه مشاهده می‌شود که این تغییرات و تحولات بلوغ در زمان خود اتفاق نیفتاده و نوجوان ما با بلوغ زودرس یا دیررس مواجه می‌گردد. هر چند که هر یک از این نوع بلوغ‌ها تأثیرات خاصی را بر روی دختران و پسران نوجوان خواهد گذاشت اما در این یادداشت سعی شده است که به تأثیرات بلوغ زودرس در پسران پرداخته شود:

❗ بلوغ زودرس در پسران

همان‌طور که می‌دانید نوجوانان در سنین مختلفی بالغ می‌شوند. پسرى در ۱۵ سالگی ممکن است جثه کوچکی داشته باشد و غلام جسمانی بلوغ در او رشد کامل نگردد باشد و پسر دیگری در همان سن مثل مردان بزرگسال شانه‌های پهن، عضلات قوی،صدای مردانه و... را داشته باشد.

هر چندکه چنین گوناگونی‌هایی کاملاً به‌هنجار است و هیچ تأثیر مثبت و منفی در رشد فیزیکی و یا جنسی نمی‌گذارد ولی ممکن است در دیدی

کنونى از پس نیازهای اجتماعی کودکان برنمی‌آیند و آنها را به مؤسسات اجتماعی همچون مهدهای کودک می‌فرستند.

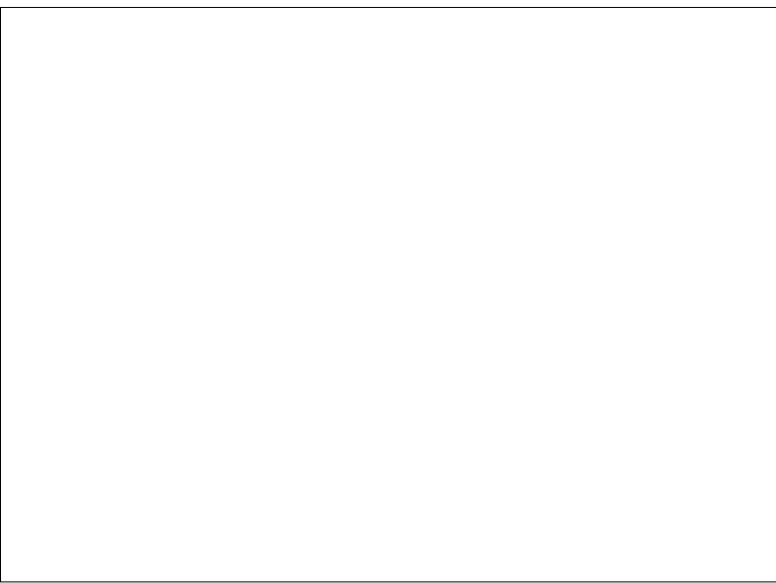
این مشاور و روانشناس حوزه کودک خاطرنشان کرد: حتی اگر خانواده‌ها دو فرزند هم داشته باشند تا آنها از لحاظ ارتباط اجتماعی و عاطفی بی‌نیاز شوند اما گاه‌ا ناچارند که از مراکز اجتماعی همچون مهدهای کودک، مراکز پیش‌دستانی و مدارس استفاده کنند.

قاسمزاده با بیان اینکه مهدهای کودک، مراکز پیش‌دستانی و مدارس علاوه بر بعد آموزشی در رشد اجتماعی کودکان نیز تأثیرگذار هستند، یادآور شد: تک فرزندی در صورت عدم دسترسی به این محیط‌های جمعی یک آسیب محسوب می‌شود.

وی با اشاره به اینکه اگر کودکی به موقع در محیط‌های اجتماعی همچون مهدهای کودک شرکت کرده و با همسالان خود ارتباط برقرار کند، تنهایی را تجربه نخواهند کرد. ادامه داد: هرچند داشتن فرزندان بیشتر شرایط را بهبود خواهد بخشید، اما نمی‌توان آسیب را مختص خانواده‌های تک فرزند قلمداد کرد. وی با بیان اینکه آسیب‌های خاصی دارند، گفت:

آسیب درجه‌ای از مشکل بوده که از مشکل معمولی فراتر است البته ممکن است کودکی که خواهر یا برادر دارد راحت‌تر بوده و همبازی دارد اما عکس این موضوع نیز وجود دارد و هستند خانواده‌های دو و یا سه فرزند که فرزندان دائماً با یکدیگر درگیری دارند. این مشاور و روانشناس حوزه کودک با اشاره بهاینکه اگر کودکان در محیط‌های اجتماعی همچون مدرسه، پارک، بازی همسالان و... شرکت داشته باشند می‌توان گفت تک‌فرزندی آسیب محسوب نمی‌شود ادامه داد: آسیب در تک فرزندی به شیوه تربیتی والدین بستگی دارد، عدم آگاهی و دانش لازم در تربیت موجب می‌شود تا والدین با این معضل روبرو

کش و قوس‌های زناشویی

همراه شدن با خانواده‌ها امری بسیار دشوار به نظر می‌رسد. این دسته از افراد مرتباً فکر می‌کنند که چگونه می‌توانند این یخ ارتباطی را شکسته و وارد ارتباطی مطلوب با خانواده خود یا همسرشان شوند. یعنی بحث از این قرار است که برخی از جوانان وقتی ازدواج می‌کنند فاصله عاطفی بسیاری میان خودشان و خانواده‌ها احساس می‌کنند ولی از این مسئله ناراحت بوده و تمایل دارند از تباطات دوباره به شکل

خانواده

sepehrgharb.news@gmail.com

تشکیل خانواده داده و تبدیل به افراد مجزایی شده و تصمیمات مهم زندگی شان را خودشان به همراه همسرشان به صورت مستقلانه باید بگیرند. از طرف دیگر برخی از والدین تمایل دارند دائماً راه و روش زندگی را به فرزندشان آموزش دهند، او را نصیحت کرده و به طور کلی راه زندگی کردن را به وی بیاموزند. به واقع در برابر چنین والدینی چه کار باید کرد؟ چه کار کنیم تا هم حرمت آنها حفظ گردد و هم استقلال زندگی زناشویی مان را تأمین کنیم؟

یک روش مدیریت این موقعیت‌ها این است که خیلی محترمانه به صحبت‌های بزرگترها گوش دهید و اجازه دهید آنها متوجه شوند که شما به تفکرات آنها احترام می‌گذارید اما از طرف دیگر هیچ قولی مبنی بر به‌کارگیری و پیروی از این نصایح به آنها ندهید. خیلی ساده به حرف‌های آنها گوش دهید زیرا آنها نیاز دارند که این حرف‌ها را بزنند. از طرف دیگر اگر به شما فشار بیاورند که حتماً به این دستورات عمل کنید لازم است که با رعایت احترام ولی محکم و قاطع بگویید:

من به نظرات و عقاید شما احترام می‌گذارم و از اینکه اجازه دادید بدانیم شما چطور با این موضوع مواجه می‌شوید، متشکرم. قطعاً موقع تصمیم گیری به صحبت‌های شما توجه خواهیم داشت.

ممکن است لازم شود که شما این صحبت‌ها را چندین بار برای والدین و بزرگترهای خود تکرار کنید تا متوجه منظور شما و همسران بشوند و متوجه گردند که علی‌رغم گوش کردن به صحبت‌های آنها ممکن است که شما تصمیم مستقلانه خودتان را بگیرید. همچنین لازم است شما و همسران توجه داشته باشید که چگونه با این نصیحت‌های ناخوسته برخورد کنید و در این زمینه از یکدیگر حمایت کامل نمایید.

❗ توجه بیش از حد به کار

یکی دیگر از مشکلات رایج در زندگی‌های زناشویی این است که همسر شما فکر می‌کند که شما زمان زیادی را به کارکردن اختصاص می‌دهید. آیا این حرف درست است؟ آیا شب‌های طولانی در اتاق کار خود و یا در ایام آخر هفته مشغول انجام کارهایتان هستید؟ اگر چنین است برای حفظ روابط خانوادگی تان در الگوی کاری تان تجدید نظر کنید. مثلاً بهرووری خود را در محیط کاری‌تان افزایش دهید تا در منزل کارهای کمتری برای انجام دادن داشته باشید.

برخی از وقت‌های آزاد خود را برآی بودن با همسران برنامه‌ریزی کنید. تلاش‌کنید توجهی را که مورد نیاز وی است را از وی دریغ نکنید. حتماً تعطیلات اواخر هفته را به خانواده تان اختصاص دهید و...

رابطه شما با همسران همانند یک خیابان دو طرفه است لذا یادتان نرود که اگر همسران برای شما فداکاری می‌کند شما نیز باید به طریق مشابه عمل کنید. ضمناً یادتان باشد که هر ارتباطی نیازمند بازسازی و مصالحه است. همیشه موضوعاتی وجود دارد که باید حل شود. اگر شما از روش‌های عنوان شده برای حل این مشکل استفاده کنید شانس بیشتری دارید که بتوانید کمتر دچار آشفتگی و پریشانی شوید. اینکه اختلاف زن و شوهر رفع شود یا نه، ربطی به شدت مشکل ندارد بلکه حل اختلاف به این بستگی دارد که زن و شوهر بخواهند با مشکل‌شان کنار بیایند یا نه. هر اختلافی می‌تواند زندگی زناشویی را به خطر بیندازد ولی با دلگرمی دادن و همکاری، حتی شدید ترین مشکلات هم می‌توانند موجب نزدیکتر شدن زن و شوهر و تحکیم زندگی زناشویی آنان شوند.

شوند.

قاسمزاده در ادامه با اشاره به اینکه پدر و مادر بودن صرفاً یک امر غریزی نیست، و والدین نیاز به آموزش، مطالعه و کسب مهارت در این‌خصوص دارند ابراز‌کرد: مسلماً در صورت نداشتن آگاهی و مهارت لازم با افزایش تعداد فرزندان کار والدین سخت تر می‌شود.

وی با تأکید براینکه باید به فکر رفع مشکل در عدم آموزش‌های لازم تربیتی به والدین باشیم، تصریح کرد: این آموزش‌ها باید از طرق مختلف و توسط رسانه‌های عمومی از جمله صدا و سیما که برنامه منظمی در این خصوص نداریم و یا کلاس‌های آموزشی توسط آموزش و پرورش و... به اطلاع خانواده‌ها برسد.

مشاور و روانشناس حوزه کودک با اشاره به ضعف نظام آموزشی در حوزه خانواده و فرزند پروری در مدارس گفت: برخی والدین تا مقطع دبلم تحصیل کرده اند و این وظیفه نظام آموزشی است که مسائل خانواده و فرزند پروری را آنها آموزش دهد.

قاسمزاده درادامه سخنان خود با ابراز اینکه دانش‌آموزان پسر و دختر آموزش والدینی و مهارت زندگی ارائه می‌شود، یادآور شد: کشورهای غربی با این موارد به خانواده و تربیت فرزند توجه دارد، وقتی در سنی بچه‌ها را برای وظایف آینده آماده می‌کنند بسیار بهتر آماده می‌شوند.

وی با تأکید براینکه در برخی از کشورهای غربی در دانشگاه‌ها بر اساس رشته‌های موجود دوره‌هایی برگزار می‌شود، اظهار کرد: متأسفانه ما دوره‌های این چنینی برای آموزش والدین نداریم که با وظایف والدینی خود آشنا شوند.

وی با بیان اینکه در غرب بر اساس فرهنگ‌ومتمدن خود فرزندان را با وظایف والدینی آشنا می‌کنند و در ایران نیز ما بر اساس فرهنگ و تمدن خود این کار را انجام دهیم، گفت: متأسفانه چنین دوره‌هایی نداریم در حالی که افراد باید در دبیرستان و دانشگاه‌ها این مهارت‌ها را فراگیرند و در صورت عدم تحصیل در این مقاطع باید مؤسسات و سازمان‌های مختلف دوره‌هایی در این راستا برگزار کنند.

این مشاور و روانشناس با اشاره به آمار بالای طلاق گفت: با بررسی این آمار به این رسیدیم که زوجین باید مشاوره قبل از ازدواج داشته و آگاهی‌های لازم برای شروع زندگی مشترک را کسب کنند چراکه ازدواج بدون آگاهی نتیجه‌ای جز افزایش آمار طلاق ندارد.

از لحاظ رفتارهای اجتماعی پیشرفته‌تر هستند اما به نظر می‌رسد که این دسته از پسران عجله بیشتری دارند تا وارد دنیای بزرگسالان شوند و خیلی بیشترو زودتر در پسران بیشتر از دختران است والته درک آن هم ساده تر است. بزرگسالان و سایر نوجوانان وقتی با نوجوان ۱۴ یا ۱۵ ساله ای مواجه می‌شوند که به نظر ۱۷ یا ۱۸ ساله می‌رسد، در ذهن خود نیز او را ۱۷ یا ۱۸ ساله فرض می‌کنند و از چنین پسری بیش ازهم سن او که جثه کوچکتری دارد انتظار دارند.

برخی از تحقیقات حاکی ازآن است که بلوغ جنسی زودرس اساساً امری ارثی است و معمولاً در اعضای دیگر خانواده فرد نیز چنین حالتی مشاهده می‌شود. آنچه از نظر روانشناسی و تعلیم و تربیت، اهمیت بیشتری دارد این است که رشد پیش از موعد، آشار اجتماعی- عاطفی قابل ملاحظه ای را برنوجوانان می‌گذارد. دلیل اصلی این مسئله آن است که نوجوانان به تغییری که در بدنشان رخ می‌دهد توجه زیادی نشان می‌دهند و همیشه طور که بیش از اندازه مهم می‌شمارند.

از آنجا که پسران زودرس و دختران هم سن او از لحاظ ظاهر تفاوت چندانی با هم ندارند(چون جثش نمودی دختران زودتر است) این پسران تمایل زیادی دارند که با دختران هم سن یا هم دوره خود ارتباط داشته باشند، بی آنکه بر خلاف همسالان پسر خود احساس کمبود اعتماد بنفس‌ش. هر چند که به نظر می‌رسد پسران زودرس نسبت به پسرانی که دیرتر بالغ می‌شوند اعتماد بنفس بیشتری دارند و

شود.

وی با بیان اینکه استفاده مشاوره‌ها در امر خانواده و تربیت فرزندان بستگی به سطح خانواده‌ها دارد، گفت: خانواده‌هایی داریم که به محض اطلاع از داشتن فرزند یک پزشک برای مراجعه مستمر و یک مشاوره در این خصوص اختیار می‌کنند اما این موارد برای خانواده‌های بدون مشکل اقتصادی است.

این مشاور و روانشناس حوزه کودک بیان کرد: اکنون برای مشاوره تلفنی با وجود هزینه‌های پایین برخی خانواده‌ها حتی توان پرداخت همین هزینه را هم ندارند و افرادی که در مناطق دوردست و روستاها زندگی می‌کنند نیز از این امکان محروم هستند. قاسم زاده با بیان اینکه خانواده‌های مرفه و غیرمرفه در فراهم کردن امکانات برای فرزندان نیز متفاوت هستند، افزود: وضعیت بهتر وضعیت مالی بهتر خانواده است که کمک به گذراندن بهتر دوران بارداری و فرزندپروری می‌کند و اکنون اعلام شده پنج میلیون داش‌آموز به گوشی تلفن هوشمند و تبلت برای آموزش مجازی دسترسی ندارند که این امر ناشی از وضعیت بد اقتصادی خانواده‌ها است.

گرچه با توجه به اظهارات این مشاور و روانشناس حوزه کودک به دلیل شرایط اقتصادی امروزی دیگر تک‌فرزندی آسیب نیست و نباید به این موضوع به دید یک آسیب بنگریم اما گذشته از این مباحث خانواده‌های ایرانی از دیرباز علاقه‌مند به شاخ و برگ دار بودن خانواده بوده‌اند که متأسفانه مشکلات اقتصادی امروزه آنها را به سمت تک‌فرزندی سوق داده است و با وجود اینکه سیاست‌ها بر افزایش جمعیت است اما سیاست‌گذاران و دولت‌مردان باید

داندند که به منظور تحقق این مهم باید رفاه اجتماعی را در جامعه بالا برده و دغدغه و نگرانی‌های اقتصادی را از دوش خانواده‌ها بردارند تا این امر خود تشویقی برای فرزندان‌شان شده و بسیاری از آسیب‌های تک فرزندی از جامعه رخت بربرند.

از لحاظ رفتارهای اجتماعی پیشرفته‌تر هستند اما به نظر می‌رسد که این دسته از پسران عجله بیشتری دارند تا وارد دنیای بزرگسالان شوند و خیلی بیشترو زودتر در پسران بیشتر از دختران است والته درک آن هم ساده تر است. بزرگسالان و سایر نوجوانان وقتی با نوجوان ۱۴ یا ۱۵ ساله ای مواجه می‌شوند که به نظر ۱۷ یا ۱۸ ساله می‌رسد، در ذهن خود نیز او را ۱۷ یا ۱۸ ساله فرض می‌کنند و از چنین پسری بیش ازهم سن او که جثه کوچکتری دارد انتظار دارند.

برخی از تحقیقات حاکی ازآن است که بلوغ جنسی زودرس اساساً امری ارثی است و معمولاً در اعضای دیگر خانواده فرد نیز چنین حالتی مشاهده می‌شود. آنچه از نظر روانشناسی و تعلیم و تربیت، اهمیت بیشتری دارد این است که رشد پیش از موعد، عاطفی قابل ملاحظه ای را برنوجوانان می‌گذارد. دلیل اصلی این مسئله آن است که نوجوانان به تغییری که در بدنشان رخ می‌دهد توجه زیادی نشان می‌دهند و همیشه طور که بیش از اندازه مهم می‌شمارند.

به نظر می‌رسد که در حال حاضربلوغ زودرس در پسران پر دردرس شده است.

لذا آموزش پسران زودرس باید مورد توجه بیشتری قرار بگیرد و والدین و مربیان این دسته از افراد می‌توانند به آنها یادآوری کنند که صرفاً به خاطر ظاهر جسمانی خود انتظاراتی بیش از سن خود نداشته باشند و جلوتر و سریع‌تر از شرایط سنی خود حرکت نکنند. در ضمن باید پسران زودرس را تشویق کرد که عمل‌های برای وارد شدن به دنیای بزرگسالان نداشته باشند و اجازه دهند برای ورود به دنیای بزرگسالان آمادگی اجتماعی، اقتصادی،روانی، جسمی و... را توامان به دست آورند.